

[A. M. Hansen.]

forsvares at lægge denne Merpris, som det eventuelt kan blive, over paa Forbrugerne? Og saa siger det ærede Medlem Hr. Clausager, at jeg fremkom med en anden Argumentation end den højtærede Minister. Ja; for der kan jo gives mange forskellige Argumentationer for denne Sag. Og jeg kan jo sige det samme til det ærede Medlem Hr. Clausager. Det ærede Medlem Hr. Clausager paatalte, at jeg havde en Partifælle, der ogsaa havde en anden Argumentation end den, jeg havde. Det er muligt, det kender jeg ikke. Men den Argumentation, jeg anvendte, var netop lige den, som det ærede Medlem Hr. Clausagers Partifælle, Hr. Redaktør Haugner, havde anvendt, da han skrev, som jeg citerede i Gaar:

„Vi ser ganske bort fra den fastsatte Maksimalpris paa Sukker; den er lavere, end den har været i mange Aar før 1930, og der er derfor ingen Grund til at beklage Forbrugerne.“

Saadan argumenterede det ærede Medlems Partifælle, og derfor mente jeg, at Argumenter hentet fra det ærede Medlems egen Lejr maatte han da tværtimod være glad ved at høre fremdraget. Det er ikke altid, jeg kan bruge Argumenter, der er hentet fra det ærede Medlems Lejr, det er tværtimod sjælden.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde ført den lille Politik heroppefra, idet jeg havde bebrejdet det ærede Medlem, at den Sukkerpris, som Forbrugerne vilde faa efter Venstres Forslag, var for høj, men lidt efter stod jeg og sagde, at den, der var i det foreliggende Forslag, var for lav. Det passer jo slet ikke — ellers kunde det være meget morsomt. Hele Fremstillingen var i og for sig slet ikke uden Humor; men der var kun det kedelige ved den, at den passede aldeles ikke. Hvad sagde jeg? Ja, det staar i Rigsdagstidende Sp. 3192 — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere et ganske kort Stykke:

„Det var jo en høj Sukkerpris, det ærede Medlem gik ud fra at ville byde: 38 Ø.“

Det er Sukkerprisen, jeg taler om; det var en høj Sukkerpris i Modsætning til den Sukkerpris, der foreslaas i Forslaget, 32 Ø. Hvis man ud fra den Sukkerpris i Forslaget, 32 Ø., skulde kunne naa til de 180 Øres Grundpris og oven i Købet Tantième og Forrentning til Sukkerfabrikkernes Aktiekapital, saa maatte man efter den Sukkerpris, 38 Ø., kunne vente sig en meget rundelig Løn for at dyrke Sukkerroer.

At jeg saa i denne Forbindelse nævnte 190 Ø., idet jeg tog 5 Gange Melisprisen, det var slet ikke ud fra, at jeg fandt den Pris for høj, hvad der fremgaar tydeligt af min Udtalelse, idet jeg efter at have nævnt de 38 Ø. som en høj Sukkerpris siger:

„Den Pris ligger betydelig højere end den, man er inde paa i Lovforslaget, men det skulde vel nok til for at give Forslaget Værdi; naar man kommer til Realiteterne, hvad der vil vise sig i Udvalget, er det jo muligt, at det netop kun er disse 38 Ø. med Grundprisen 190 Ø., som er Forslagets egentlige Værdi.“

Saadan udtalte jeg mig, og aldeles ikke, som det ærede Medlem citerede.

Saa bebrejdede det ærede Medlem mig — hvad jeg i og for sig var forundret over —, at jeg havde stillet Forslag om i Gaar, om ikke Sukkerfabrikkernes Forrentning af Aktieværdierne kunde fastlægges ved 6 pCt. indenfor en Sukkerpris af de 32 til 36 Ø.; det ærede Medlem var jo i Gaar inde paa at skildre Sukkerfabrikkernes store Reservefond o. lign. Jeg ved da ikke, hvad det ærede Medlem har ment dermed, naar han deroverfor stillede sit Forslag, at vi maatte ind paa Raasukkertolden. Hvorfor? For ved Hjælp af den mente det ærede Medlem at man kunde bringe De danske Sukkerfabrikker i en Tvangssituation; thi naar man forhøjede Raasukkertolden, blev der ikke noget at fortjene ved Sukkerraffineringen, og saaledes vilde man altsaa kunne tvinge De danske Sukkerfabrikker til at dyrke Sukkerroer. Derved havde man det i sin Haand, og det var det ærede Medlems Formaal.

Men derfor kan man selvfølgelig ikke med Rette rette nogen Bebrejdelse mod mig, fordi jeg spørger, om det ikke var muligt at faa Sukkerfabrikkerne til at nøjes med 6 pCt. i et enkelt Aar — der er jo her slet ikke Tale om at nøjes med 6 pCt. i al Fremtid, men her er kun Tale om det Aar, som denne Ordning angaar, og jeg skulde mene, at det ikke var noget ubilligt eller noget urimeligt Forlangende. Naar man husker paa, at De danske Sukkerfabrikker i mange Aar har kunnet skrive deres Aktieudbytte med to-cifrede Tal, saa skulde de i en vanskelig Situation kunne gaa ind paa at nøjes med et saadant Udbytte, naar ogsaa andre maa yde noget, for at denne Ordning kan komme i Stand.

Alt det, det ærede Medlem sagde om vore Standpunkter og om, at vi fraveg vort Program, skal jeg lade ligge. Kun skal jeg sige til det ærede Medlem, at jeg troede, det